

Levende Veie.

En Hr. Blumentwiz i Slesien falde paa den Idee at anlægge saakaldte levende Veie, af Pile, og skal med Hæld have iværksat den.

Hans Fremgangsmaade er følgende: Naar Pilketoppene ere ashugne sorteres Skuddene, og Qvistene bindes i Knipper, men de Skud, som ere fra 1 til 3 Tommer tykke, bruges til Veiens Belægning. Veien indgraves paa sædvanlig Maade, for ikke at side af Vand, og forhøies, saamneget som man anseer forneden, med en Deel af den udgravede Jord. Den øvrige Jord af Gravterne lægges i Bunker paa Veien. Pilegrenene lægges dernæst, tæt ved hverandre tvært over Veien, og saaledes at deres ene Ende naær til Grovtens Kant. For at de ikke ved Kjørselen skulle skydes ud i Gravten, lægges langs med dennes Kant, de af Qvistene dannede Knipper, og Pæle af de tykkest Pilegrenene nedrammes for at støtte Knipperne. Ovenpaa Pilene lægges da Resten af den udgravede Jord, og om man vil, endnu et Lag Smiaastene eller Gruus, hvormed Veien da er færdig. — Er Jorden, hvori Pilene saaledes ligge, ikke aldeles usrugbar, og foretages Anlæget paa en Aarstid, for Exempel Foraaret, hvori Pilene kunne vose, saa slae Pilegrenene snart Rødder i stor Mængde, og blive

faste; men fra deres udækkede Enden ved Grav,
terne fremskyde de Toppe, der dannne Hælle paa
begge Sider af Veien. — Man forsikker at ved
nogen Opmærksomhed ere saadanne Veie — dog
vel kun som Giveie betragtede, — meget varige.

Drewsen.
